

Spis treści

	Str.
WNIOSEK PIERWSZEGO PREZESA SĄDU NAJWYŻSZEGO	2
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	3
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	12
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	15
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	18
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	20
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	24
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	26

WNIOSEK PIERWSZEGO PREZESA SĄDU NAJWYŻSZEGO

BSA I – 4110 – 4/13

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez pełny skład Sądu Najwyższego:

„Czy w podjęciu decyzji o przeniesieniu sędziego na inne miejsce służbowe, wydanej na podstawie art. 75 § 3 w zw. a art. 75 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r. poz. 427 ze zm.), Minister Sprawiedliwości może być zastąpiony przez sekretarza lub podsekretarza stanu?”

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 90/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koszalinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pięciodniowy termin z art. 182 ust. 1 pkt 2 ustawy z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 ze zm.) na wniesienie odwołania od czynności zamawiającego zostaje przerwany w dniu złożenia przesyłki z odwołaniem w placówce pocztowej operatora wyznaczonego, czy w dniu dostarczenia tej przesyłki do siedziby Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie?”

III CZP 91/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy udział w składzie orzekającym w postępowaniu cywilnym sędziego, którego przeniesienie na inne miejsce służbowe na podstawie art. 75 § 3 w związku z art. 75 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 427) nie zostało dokonane osobiście przez Ministra Sprawiedliwości, oznacza nieważność postępowania z mocy art. 379 pkt 4 k.p.c.;

2. w przypadku odpowiedzi twierdzącej – od kiedy wykładnia powyższa ma zastosowanie?”

III CZP 92/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku uchylecia orzeczenia Sądu Rejonowego w Olsztynie XI Wydział Zamiejscowy z siedzibą w Nidzicy z powodu nieważności określonej w art. 379 pkt 4 k.p.c., możliwym jest przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Olsztynie, jeżeli wszyscy sędziowie orzekający w Wydziale Zamiejscowym z siedzibą w Nidzicy otrzymali decyzje o przeniesieniu na inne miejsce służbowe podpisane przez podsekretarza stanu, a sędziowie orzekający w Sądzie Rejonowym w Olsztynie powołani do pełnienia urzędu na stanowisko sędziego mają wyznaczone jako miejsce służbowe pełnienia funkcji Sąd Rejonowy z siedzibą w Olsztynie, a nie Wydział Zamiejscowy z siedzibą w Nidzicy?”

III CZP 93/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Radomiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy skład sądu, w którym orzekał sędzia przeniesiony na inne stanowisko służbowe na podstawie art. 75 § 3 w zw. z art. 75 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku – Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 427 z późn. zm.), w sytuacji, gdy decyzję o jego przeniesieniu podpisał Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości działający z upoważnienia Ministra Sprawiedliwości, jest sprzeczny z przepisami prawa w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c.?”

III CZP 94/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest zgodny z przepisami prawa skład Sądu Rejonowego w Świnoujściu VI Zamiejskowy Wydział Cywilny z siedzibą w Kamieniu Pomorskim wydający orzeczenie z dnia 17 stycznia 2013 roku w sprawie VI C 67/13, w którym orzekł Sędzia przeniesiony w trybie art. 75 § 2 pkt 1 i § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku – Prawo o ustroju sądów powszechnych, w sytuacji gdy decyzję podpisał Podsekretarz Stanu z upoważnienia Ministra Sprawiedliwości?”

III CZP 95/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy do zapisu windykacyjnego uczynionego w testamencie sporządzonym przed dniem 23. 10. 2011 r. stosuje się przepis art. LI ustawy z 23 kwietnia 1964 r. – przepisy wprowadzające kodeks cywilny w sytuacji, gdy spadek otworzył się po powyższej dacie;

2. Czy uczestnika postępowania, który brał udział w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku na podstawie testamentu dotyczącego ograniczenia, o których mowa w treści art. 679 § 1 k.p.c. w zw. z art. 679 § 4 k.p.c. w złożeniu wniosku o zmianę postanowienia o stwierdzenie nabycia spadku w przypadku pominięcia przez Sąd w tymże postępowaniu oceny ważności zawartego w testamencie zapisu windykacyjnego;

w przypadku zaś pozytywnej odpowiedzi na pytanie drugie:

3. Czy taki uczestnik postępowania może złożyć nieograniczony żądany warunkami wniosek o stwierdzenie nabycia przedmiotu

zapisu windykacyjnego w przypadku istnienia wcześniej wydanego postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku, w którym ta kwestia nie została oceniona?”

III CZP 96/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest zgodny z przepisami prawa skład Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie wydający orzeczenie z dnia 25 września 2012 roku w sprawie I C 446/12, w którym orzekł Sędzia przeniesiony w trybie art. 75 § 2 pkt 1 i § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku – Prawo o ustroju sądów powszechnych, w sytuacji gdy decyzję podpisał Podsekretarz Stanu z upoważnienia Ministra Sprawiedliwości?”

III CZP 97/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest zgodny z przepisami prawa skład Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie wydający wyrok z dnia 4 października 2012 roku w sprawie I C 743/12, w którym orzekł Sędzia przeniesiony w trybie art. 75 § 3 w związku z art. 75 § 2 pkt 1 u.s.p., w sytuacji, gdy decyzję o przeniesieniu podpisał Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości?”

III CZP 98/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest zgodny z przepisami prawa skład Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie wydający orzeczenie z dnia 14 listopada 2012 roku w sprawie I C 628/12, w którym orzekał Sędzia przeniesiony w trybie art. 75 § 2 pkt 1 i § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku – Prawo o ustroju sądów powszechnych, w sytuacji gdy decyzję podpisał Podsekretarz Stanu z upoważnienia Ministra Sprawiedliwości?”

III CZP 99/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy termin złożenia do depozytu sądowego ceny nabycia przez licytanta opisany w treści art. 967 zd. 1 k.p.c., który uzyskał przybicie, a któremu w oparciu o treść art. 967 zd. 2 k.p.c. sąd oznaczył dłuższy termin do uiszczenia tej ceny, jest zachowany jeżeli przed jego upływem złożone zostało w banku polecenie przelewu, a kwota określona w zleceniu miała pokrycie na rachunku zleceniodawcy, czy też o zachowaniu powyższego terminu świadczy chwila faktycznego wpływu (uznania) ceny nabycia na rachunek depozytowy sądu?”

III CZP 100/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest zgodny z przepisami prawa skład Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie wydający wyrok w dniu 29 sierpnia 2012 roku w sprawie I C 1554/10, w którym orzekał sędzia przeniesiony w trybie art. 75 § 3 w związku z art. 75 § 2 pkt 1 ustawy –

Prawo o ustroju sądów powszechnych z dnia 27 lipca 2001 r., w sytuacji gdy decyzję o przeniesieniu podpisał Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości?”

III CZP 101/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łomży przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wobec zniesienia sądu (Sądu Rejonowego w Grajewie) sędziego przeniesiony bez swej zgody do innego sądu (Sądu Rejonowego w Łomży) na podstawie art. 75 § 3 w zw. z art. 75 § 2 pkt 1 ustawy z 27 lipca 2001 r. – prawa o ustroju sądów powszechnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 427 z późn. zm.) na mocy decyzji podpisanej przez podsekretarza w Ministerstwie Sprawiedliwości był właściwie umocowany do orzekania w ramach sądu, do którego w ten sposób został przeniesiony?”

III CZP 102/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o zapłatę zadośćuczynienia za krzywdę związaną ze śmiercią osoby bliskiej (art. 446 § 4 k.c.) w razie śmierci powoda po wytoczeniu powództwa dopuszczalne jest odpowiednie stosowanie art. 445 § 3 k.c.?”

III CZP 103/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy osoba ustanowiona przez przedsiębiorcę zagranicznego

tworzącego oddział w Polsce, upoważniona w oddziale do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego (art. 87 ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej), której dane zostały objęte wpisem tego oddziału do Krajowego Rejestru Sądowego, może jednoosobowo udzielić pełnomocnictwa procesowego do zastępowania przedsiębiorcy zagranicznego w sprawach o roszczenia związane z działalnością tego oddziału?”

III CZP 104/13

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy roszczenie członka rady nadzorczej w spółce akcyjnej o wynagrodzenie, przyznane zgodnie z art. 392 § 1 k.s.h. przedawnia się na podstawie art. 751 pkt 1 k.c.?”

III CZP 105/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest zgodny z przepisami prawa skład Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie wydający wyrok w dniu 14 grudnia 2012 roku w sprawie III C 769/12, w którym orzekł sędzia przeniesiony w trybie art. 75 § 3 w związku z art. 75 § 2 pkt 1 u.s.p., w sytuacji gdy decyzję o przeniesieniu podpisał Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości?”

III CZP 106/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest zgodny z przepisami prawa skład Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie wydający postanowienie z dnia 6 lipca 2013 r. w sprawie I C 2997/09, w którym orzekł sędzia przeniesiony w trybie art. 75 § 3 w związku z art. 75 § 2 pkt 1 u.s.p., w sytuacji gdy decyzję o przeniesieniu podpisał Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości?”

III CZP 107/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w sprawie z wniosku właściciela nieruchomości wszczętej na podstawie art. 305² § 2 k.c. zachodzi konieczność ustanowienia służebności przesyłu dla właściwego korzystania przez przedsiębiorcę przesyłowego z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1, w wypadku gdy legitymuje się on decyzją wydaną na rzecz poprzednika prawnego na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (jedn. tekst: Dz. U. z 1974 r. Nr 10, poz. 64 ze zm.);

a w razie pozytywnej odpowiedzi na pytanie 1,

2. jaki w takim wypadku jest konieczny zakres prawa przedsiębiorcy przesyłowego, którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 do korzystania z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń?”

III CZP 108/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy rozpoznanie sprawy przez sędziego przeniesionego na

inne miejsce służbowe bez jego zgody, z naruszeniem trybu przewidzianego w przepisie art. 75 § 3 w związku z art. 75 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) – poprzez podpisanie decyzji o przeniesieniu sędziego przez podsekretarza stanu – powoduje nieważność postępowania (art. 379 pkt 4 k.p.c.)?”

III CZP 109/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest ustanowienie odrębnej własności lokalu w drodze umowy między nabywcą a dotychczasowym właścicielem nieruchomości budynkowej w budynku położonym na kilku nieruchomościach pozostających w wieczystym użytkowaniu właściciela budynku, dla których prowadzone są odrębne księgi wieczyste z uwagi na to, że nieruchomości te stanowią własność różnych osób?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 65/13 – z dnia 21 listopada 2013 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach

Wspólnota mieszkaniowa może żądać od najemcy niewydzielonego lokalu mieszkalnego przywrócenia do stanu poprzedniego kształtu i rozmiaru otworów okiennych w budynku położonym na nieruchomości wspólnej.

III CZP 66/13 – z dnia 21 listopada 2013 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu

Wytoczenie powództwa w elektronicznym postępowaniu upominawczym zakończonym umorzeniem postępowania na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. przerywa bieg terminu przedawnienia.

III CZP 67/13 – z dnia 21 listopada 2013 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

O powadze rzeczy osądzonej decyduje, poza identycznością stron oraz przedmiotu rozstrzygnięcia, także tożsamość podstawy sporu.

III CZP 69/13 – z dnia 22 listopada 2013 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Sieradzu

Bieg terminu zasiedzenia nieruchomości, w stosunku do której wszczęta została egzekucja sądowa świadczeń pieniężnych, przerywa zajęcie w egzekucji z nieruchomości.

III CZP 71/13 – z dnia 22 listopada 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„Czy przeniesienie przed zwrotem rzeczy przez właściciela budynku stanowiącego odrębny od gruntu przedmiot własności na osobę trzecią wierzytelności o wynagrodzenie za korzystanie z rzeczy sprzeciwia się właściwości zobowiązania w rozumieniu art. 509 § 1 k.c.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 72/13 – z dnia 22 listopada 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

Termin przedawnienia roszczenia o zapłatę odszkodowania z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania (art. 471 k.c.) rozpoczyna bieg od dnia wystąpienia szkody pozostającej w związku przyczynowym z tym zdarzeniem (art. 120 § 1 k.c.).

III CZP 75/13 – z dnia 22 listopada 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

Do spraw o naprawienie szkód wywołanych ruchem zakładu górniczego, w których zdarzenie wywołujące szkodę, jak i jej powstanie, miały miejsce przed dniem 1 stycznia 2012 r. stosuje się przepisy ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (jedn. tekst: Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947 ze zm.).

III CZP 76/13 – z dnia 22 listopada 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach

Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego w okresie niezbędnym do nabycia innego pojazdu mechanicznego, jeżeli odszkodowanie ustalone zostało w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością pojazdu mechanicznego sprzed zdarzenia powodującego szkodę, a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym, którego naprawa okazała się niemożliwa lub nieopłacalna (tzw. szkoda całkowita).

III CZP 77/13 – z dnia 22 listopada 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

1. Do zatwierdzenia uchylenia się od skutków prawnych niezłożenia pod wpływem błędu oświadczenia w przedmiocie przyjęcia bądź odrzucenia spadku niezbędne jest złożenie oświadczenia o przyjęciu spadku wprost lub z dobrodziejstwem inwentarza albo o odrzuceniu spadku w formie wymaganej przez art. 1018 § 3 k.c.

2. Oświadczenie w przedmiocie przyjęcia bądź odrzucenia spadku może być złożone w toku postępowania o zatwierdzenie uchylenia się od skutków prawnych niezłożenia oświadczenia w przedmiocie przyjęcia bądź odrzucenia spadku, a jego skuteczność zależy od zachowania terminu określonego w art. 1019 § 1 w związku z art. 88 § 2 k.c.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

V CSK 314/12 – wyrok z dnia 24 maja 2013 r.

Wyrok sądu administracyjnego uchylający decyzję Ministra Sprawiedliwości dotyczącą wpisu na listę adwokatów (art. 69a ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze, jedn. tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188 ze zm.), wydaną w postępowaniu nadzorczym, nie jest orzeczeniem wydanym we właściwym postępowaniu w rozumieniu art. 417¹ § 2 k.c.

III CNP 1/13 – postanowienie z dnia 24 lipca 2013 r.

W ramach kognicji określonej w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r. poz. 1203) sąd rejestrowy może samodzielnie oceniać zgodność z prawem uchwały zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, stanowiącej podstawę wpisu w rejestrze.

V CO 59/13 – postanowienie z dnia 28 sierpnia 2013 r.

Artykuł 408 k.p.c. ma zastosowanie także wtedy, gdy przyczyną nieważności postępowania był udział w składzie sądu osoby nieuprawnionej albo gdy orzekał sędzia wyłączony z mocy ustawy (art. 401 pkt 1 k.p.c.).

I CSK 651/12 – wyrok z dnia 19 września 2013 r.

Nierównomierne rozłożenie w umowie opcji walutowej ryzyka osiągnięcia korzyści i nieekwiwalentności świadczeń stron, z których jedną jest bank nie oznacza naruszenia zasad słuszności kontraktowej oraz uczciwego obrotu, powodującego nieważność umowy na podstawie art. 58 § 2 k.c.

II CSK 26/13 – postanowienie z dnia 26 września 2013 r.

Niedopuszczalne jest założenie księgi wieczystej dla nieruchomości stanowiącej współwłasność z równoczesnym wpisaniem w dziale II tej księgi tylko jednego z kilku współwłaścicieli nieruchomości i wymienieniem przysługującego mu udziału.

I CSK 690/12 – wyrok z dnia 27 września 2013 r.

W postępowaniu wszczętym powództwem przewidzianym w art. 127 ust. 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (jedn. tekst: Dz. U. z 2012 r. poz. 1112 ze zm.) sąd – na podstawie art. 58 § 1 k.c. – ocenia ważność czynności dłużnika i wierzyciela, w wyniku której dług stał się wymagalny; jeżeli czynność ta była nieważna, spłacony dług nie był długiem wymagalnym.

I CSK 748/12 – wyrok z dnia 27 września 2013 r.

W umowie rozszerzającej – na podstawie art. 473 § 1 k.c. – odpowiedzialność dłużnika z tytułu kary umownej należy wyraźnie określić, za jakie inne, niewynikające z ustawy okoliczności dłużnik ponosi odpowiedzialność. Nie mogą to być okoliczności obciążające wierzyciela (art. 353¹ k.c.).

I CSK 697/12 – postanowienie z dnia 11 października 2013 r.

1. Do podstawowych zasad porządku prawnego należy przewidziane w Konstytucji wymaganie proporcjonalności środków cywilnoprawnych skierowanych przeciwko sprawcy szkody.

2. Dopuszczalne jest częściowe stwierdzenie wykonalności zagranicznego orzeczenia w zakresie tylko jednego roszczenia, jeżeli jego przedmiot jest podzielny (art. 1150 k.p.c.).

3. Na podstawie art. 135 § 1 i art. 138 k.p.c. wystarczające jest każde określenie adresu, które pozwala na identyfikację adresata i ustalenie miejsca doręczenia przesyłki.

IV CSK 92/13 – wyrok z dnia 23 października 2013 r.

Uprawniony z patentu może być pozbawiony uprawnień przewidzianych w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (jedn. tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117 ze zm.) tylko na rzecz producenta leku generycznego, podejmującego czynności określone w art. 69 ust. 1 pkt 4 tej ustawy.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 27/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Suwałkach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy orzekanie przez sędziego Tomasza Kisiel w sprawie sygn. akt VI K 167/13 Sądu Rejonowego w Augustowie VI Wydziału Zamiejscowego w Sejnach w sytuacji, gdy decyzja o jego przeniesieniu w związku z likwidacją Sądu Rejonowego w Sejnach i utworzeniu Wydziałów Zamiejscowych Sądu Rejonowego w Augustowie w dniu 01.01.2013 r. została podpisana przez Podsekretarza Stanu, a nie Ministra Sprawiedliwości nie wyczerpuje znamion określonych w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. – będących bezwzględną przyczyną odwoławczą – skutkującą koniecznością uchylenia zaskarżonego wyroku?”

I KZP 28/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sędzia orzekający na innym – niż wyznaczone w akcie powołania przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim – miejscu służbowym w związku z jego przeniesieniem w trybie art. 75 § 3 w zw. z art. 75 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (jednolity tekst: Dz. U. z 2013 r. poz. 427) na podstawie decyzji wydanej przez Podsekretarza Stanu (Sekretarza Stanu) w Minister-

stwie Sprawiedliwości, jest osobą nieuprawnioną do orzekania w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k.?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 11/13 – z dnia 28 listopada 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu:

„Czy znamiona uporczywego niewpłacania podatku w terminie (art. 57 § 1 k.k.s.) może wypełniać jednorazowe zaniechanie zapłaty podatku w terminie, czy też uporczywość sprawcy przejawiać się może wyłącznie w powtarzających się, cyklicznych zachowaniach, polegających na zaniechaniu zapłaty podatku?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 12/13 – z dnia 28 listopada 2013 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Prokuratora Generalnego

Zawarty w art. 484 § 2 k.p.k. zwrot: „w dalszym ciągu” oznacza, że przewidziana w tym przepisie obligatoryjna zmiana trybu postępowania z uproszczonego na zwyczajny nie pozbawia skuteczności przeprowadzonych do tej chwili czynności procesowych i nie obliguje do ich powtórzenia, natomiast wywołują one tylko te konsekwencje procesowe, które są właściwe dla trybu zwyczajnego.

I KZP 13/13 – z dnia 28 listopada 2013 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Prokuratora Generalnego

Po dniu 8 czerwca 2010 r. podstawę prawną wymierzenia w wyroku łącznym bezwzględnej kary pozbawienia wolności orzeczonej w wyniku połączenia kar pozbawienia wolności wymierzonych

za zbiegające się przestępstwa z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania stanowi art. 85 k.k. w zw. z art. 89 § 1 k.k. w zw. z art. 89 § 1a k.k. Normy wynikające z powołanych przepisów mają także charakter materialnoprawny, wobec czego należy do nich odnosić reguły intertemporalne zawarte w art. 4 § 1 k.k.

I KZP 14/13 – z dnia 28 listopada 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Lesznie:

„Czy uznanie, w myśl wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 19 lipca 2012 r., w sprawie C-213/11 (Dz.U.U.E.L.1998.204.37), że art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540 ze zm.) jest przepisem technicznym w rozumieniu art. 1 pkt 11 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2006 r. (Dz.U.L. 363, s. 81), oznacza, że urządzenie gier na automatach, w których gry zawierają element losowości, podlega regulacjom ustawy z dnia 29 lipca 1992 r. o grach i zakładach wzajemnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 4, poz. 27 ze zm.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 15/13 – z dnia 28 listopada 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim:

„Czy dopuszczalne jest pociągnięcie do odpowiedzialności karnoskarbowej za występki z art. 107 § 1 k.k.s. osób, które prowadzą grę losową, grę na automacie lub zakład wzajemny wbrew zakazom zawartym w art. 6 ust. 1 oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych w sytuacji, gdy projekt tych

przepisów nie został przedstawiony przez Państwo Polskie w Komisji Europejskiej w ramach procedury notyfikacyjnej?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 16/13 – z dnia 28 listopada 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Rzeszowie:

„Czy do łącznego okresu odroczenia, o którym mowa w art. 151 § 3 k.k.w., stwarzającego dla skazanego możliwość ubiegania się o warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności, zalicza się okres pomiędzy datą zakończenia wcześniej udzielonego odroczenia a datą graniczną roku od dnia wydania pierwszego postanowienia o odroczeniu, jeśli wniosek o kolejne odroczenie został złożony przed upływem terminu oznaczonego w postanowieniu o odroczeniu, a sąd nie wydał postanowienia o odroczeniu wykonania kary przed upływem roku od dnia wydania pierwszego postanowienia o odroczeniu,

– czy niewydanie przez sąd postanowienia w przedmiocie wniosku skazanego o dalsze odroczenie wykonania kary, przed upływem granicznej daty limitującej możliwość odroczenia na czas nieprzekraczający roku, uprawnia sąd rozpoznający wniosek o warunkowe, na podstawie art. 152 k.k.w., zawieszenie wykonania kary, do merytorycznej – z punktu widzenia wystąpienia przesłanek z art. 69 k.k. – oceny okresu odroczenia stwierdzonego postanowieniami sądu łącznie z faktycznym czasem niewykonywania wobec skazanego kary z powodu trwającego postępowania w przedmiocie odroczenia wykonania kary a niezakończonego wydaniem postanowienia o odroczeniu z powodu upływu roku, zainicjowanego wnioskiem złożonym przed upływem okresu odroczenia wcześniej udzielone-

go, tj. okresem między datą tego wcześniej udzielonego odroczenia a datą graniczną roku liczoną od daty wydania pierwszego postanowienia o odroczeniu pozbawienia wolności?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 17/13 – z dnia 28 listopada 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Suwałkach:

„Czy zainstalowanie w pojeździe osoby będącej przedmiotem zlecenia detektywistycznego urządzenia GPS związanego z obserwacją osoby jest czynnością dopuszczalną w myśl art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych (Dz. U. z 2002 r. Nr 12, poz. 110), czy też jest czynnością operacyjno-rozpoznawczą przewidzianą w art. 7 wyżej wymienionej ustawy zastrzeżoną dla innych upoważnionych organów?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KK 33/13 – wyrok z dnia 4 lipca 2013 r.

1) Przewidywalność skutku, jest nieodzownym warunkiem aktualizacji po stronie adresata normy sankcjonowanej obowiązku podjęcia zachowań zgodnych z wymaganymi w danych okolicznościach regułami postępowania; brak obiektywnej przewidywalności skutku przestępnego w określonej sytuacji faktycznej wyklucza uznanie takiego zachowania za pozostające w granicach zakresu zastosowania normy sankcjonowanej.

2) W sprawach medycznych, na pierwszy plan wysuwa się tzw. włączenie się cudzego zakresu odpowiedzialności; rozumie się przez to konieczność uwzględnienia w ocenie normatywnych warunków przypisania skutku potencjalnemu sprawcy przypadków przejęcia odpowiedzialności za skutek przestępny przez obiektywnie nieprawidłowo zachowującą się osobę trzecią, do której zakresu odpowiedzialności zawodowej należało uchylenie niebezpieczeństwa dla dobra prawnego.

III KK 92/13 – wyrok z dnia 9 lipca 2013 r.

Brak spełnienia wszystkich warunków jakie powinny zostać zapewnione przy okazaniu nie musi prowadzić do dyskwalifikacji wartości dowodowej tej czynności procesowej.

II KK 161/13 – postanowienie z dnia 9 lipca 2013 r.

Art. 46 § 1 k.k. dopuszcza możliwość jednoczesnego orzeczenia wobec skazanego obowiązku naprawienia szkody majątkowej (odszkodowania) i wynagrodzenia za szkodę niemajątkową (krzywdę) w postaci zadośćuczynienia.

II KK 169/13 – postanowienie z dnia 9 lipca 2013 r.

Wniosek o ściganie (art. 12 § 2 k.p.k.) nie musi zawierać imiennego wskazania sprawców.

II KK 133/12 – postanowienie z dnia 10 lipca 2013 r.

Przepis art. 440 k.p.k., dopuszczając możliwość wyjścia przez sąd odwoławczy poza granice zaskarżenia i postawionych zarzutów, jeżeli utrzymanie orzeczenia byłoby rażąco niesprawiedliwe, ogranicza ją tylko w ten sposób, że wiążąc rozstrzygnięcie z kierunkiem środka zaskarżenia, nie dopuszcza jednocześnie dokonania zmiany na niekorzyść oskarżonego; przepis ten nakazuje w takiej sytuacji uchylenie orzeczenia i to przy istnieniu apelacji na niekorzyść tego podmiotu, nie wyklucza tym samym, przy apelacji na korzyść oskarżonego, zmodyfikowania orzeczenia w zakresie obojętnym dla tej strony, a więc również uchylenia rozstrzygnięcia dotyczącego obrońcy tego oskarżonego w odniesieniu do zasądzonego mu od Skarbu Państwa wynagrodzenia za udzieloną oskarżonemu pomoc prawną w sytuacji, gdy koszty te przyznano mu bezpodstawnie.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

II PZP 1/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w postępowaniu odrębnym w sprawach z zakresu prawa pracy istnieje możliwość zawarcia umowy o poddanie sądowi pierwszej instancji, który według ustawy nie jest miejscowo właściwy, sporu już wynikłego lub sporów mogących w przyszłości wynikać z oznaczonego stosunku prawnego, tj. czy istnieje w tych sprawach możliwość zawarcia tzw. umowy prorogacyjnej (*prorogatio fori*) określonej w art. 46 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296 ze zm.)?”

III UZP 3/13

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy organ rentowy wypłacając emerytury zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 roku, sygn. akt K 2/12 (ogłoszonym w dniu 22 listopada 2012 roku w Dzienniku Ustaw z 2012 r. poz. 1285), których wypłatę wstrzymano od 1 października 2011 roku, obowiązany jest również do wypłaty odsetek – stosownie do art. 85 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku

o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.)?”